

Hostalets de Daví

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí Ral
Alçada: 638

Coordenades:

Latitud: 41.65201
Longitud: 1.93463
UTM Est (X): 411289
UTM Nord (Y): 4611689

Classificació

Número de fitxa 08179 - 264
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Malgrat s'han consolidat alguns dels murs, l'edifici està parcialment enderrocats i una gran part embardissat.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0030000300000OE

Fitxes associades:

[Llegenda de l'Hostal de la Mort](#)

[Camí ral de Barcelona a Manresa al seu pas per Rellinars](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: ds., 16/02/2019 - 01:00

Descripció

Els Hostalets de Daví estan situats a la carena del Camí Ral, entre el coll de la Morella i el coll de Daví. S'hi pot accedir des del mas de Casajoana, pujant pel camí carreter que mena al Coll de la Morella i des d'aquí resseguint la carena a mà dreta hi anem a parar directe. De la construcció originària en queden les restes de les diferents edificacions que formaven part d'aquesta unitat. Algunes d'elles annexades a l'Hostal i consolidades no fa pas massa anys pel Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. D'altres com corts o pallisses situades a l'est, estan enderrocades o han desaparegut.

Els edificis són de planta rectangular, amb coberta a un sol vessant, de teula àrab. D'altres només conserven els murs (alguns d'ells consolidats per la part superior perquè la pedra no es despengui del morter de calç originari i vagi caient. El cos original sembla que tenia planta baixa i pis amb coberta a dues aigües, i llindes de fusta a les finestres. El paredat és força irregular, emprant la pedra del lloc collada amb morter de calç. En alguns indrets com les cavallerisses s'observa el paredat de tàpia. Estan orientades al nord i s'hi accedeix per una rampa feta de pedra disposada a plec de llibre. La coberta, amb bigam de fusta reposa sobre uns pilars fers de tàpia i pedra.

L'accés a l'hostal es feia per una portalada dovellada de pedra de la qual només es conserven els dos contraforts. A mà dreta resta una finestra i un portal fet amb maó pla i arc escarser. A la seva esquerra hi ha el pou, de planta rodona, amb coberta de falsa cúpula i paredat de pedra collat també amb morter de calç que recollia l'aigua de la coberta. Està excavat a la roca i actualment hi té una reixa de ferro. A l'altre costat del camí hi havia la bassa, excavada a la roca. L'any 1996 es va arranjar i consta als plànols del Parc Natural i del PPI com a punt d'aigua per a la prevenció d'incendis.

Observacions:

S'ha documentat l'existència d'un forn de vidre a tocar dels Hostalets del Daví, ambdós propietat al segle XVIII de Casajoana.

Història

Els Hostalets de Daví o hostal de la Mort, com també se'l coneix, forma part dels petits hostals que durant el transcurs del segle XVIII i primera meitat del segle XIX els viatgers podien fer nit, mentre transitaven pel Camí Ral, entre Barcelona i Manresa. En el mapa de Pau Janer del 1780 hi consta dibuixat i se sap que l'any 1862 encara estava habitat.

El camí era ràpid en aquelles èpoques, però també considerat un dels més perillosos. Per a fer el recorregut sencer calien unes tretze hores. Dins del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i de l'Obac els hostals més coneguts són el de Can Torrella de Baix, la Barata, Sant Jaume de Vallhonestà i els Hostalets de Daví, aquest darrer dins del municipi de Rellinars. Aquest establiment també era conegut com l'Hostal de la Mort degut als crims i robatoris que havien patit alguns viatgers i fins i tot n'havien desaparegut misteriosament, motiu pel qual va donar origen a la llegenda dels Hostalets de Daví o de l'Hostal de la Mort. S'hi afusellaren tres membres de la partida republicana d'en Baliarda, en Ramon Bosch, de Girona; en Jaume Foix, de Barcelona, i en Miquel Jové, de Reus, enterrats a Rellinars el 29 de juliol de 1850.

En el "Prontuario de la mayor parte de los caminos y veredas del Principado de Cataluña" (Vic 1809), fet pel tinent coronel d'infanteria Pere Serra i Bosch i en el itinerario de las provincias de Barcelona, Tarragona, Lérida i Gerona, de D.F.C. (1923) s'hi esmenten els Hostalets de Daví com a lloc important de parada en el trajecte del camí ral. L'itinerari que hi consta és el següent: Barcelona, el Clot, Sant Andreu, begudeta, Hostal Nou, Sabadell, Hostal de la Marieta, la Barata, Hostalets, el Pont de Vilomara i Manresa. La referència més explícita la trobem en el Nomenclator de la Província de Barcelona, del segle XIX, on, segons consta, els Hostalets era un edifici de dos pisos que l'any 1862 encara era habitat permanentment.

Bibliografia

ELIAS, Jacint (1919). Colección de artículos científicos y de investigación histórica. Secció local de la Biblioteca Soler i Plalet de Terrassa. Terrassa.

FERRANDO i ROIG, Antoni (2002). Les Sendes dels Bandolers (Sant Llorenç del Munt- Serra de l'Obac). Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pp.155-158

